

Andreas Tscherning

**Rector Universitatis Rostochiensis Andreas Tscherningius, Prof. Poët. & p.t.
Collegii Philosophici Decanus Ad Exequias, Quas Filiolo suo scitissimo, Joannis-
Georgio Hagemeistero, Maestissimi Parentes paratas cupiunt Omnes omnium
ordinum cives Academicos ... invitat**

Rostochii: Kilius, 1649

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777520710>

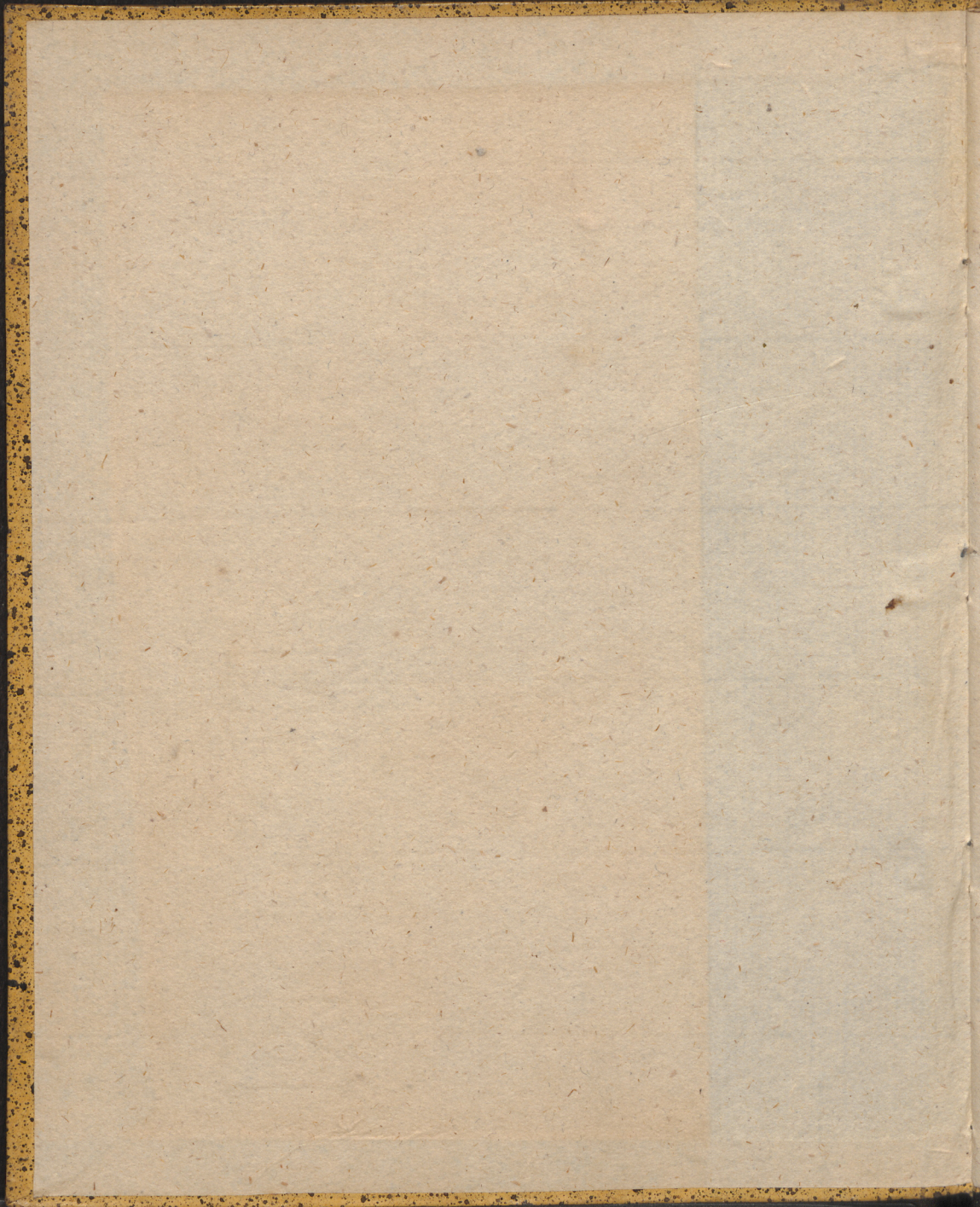
Druck Freier Zugang

Tscherning, A.,
in J. G. Hagemeister.

R. 1649.

89

RECTOR
Universitatis Rostochiensis
ANDREAS TSCHERNINGIUS,

Prof. Poët. & p. t. Collegii Phi-
losophici Decanus

Ad Exequias,

Quas

Filiolo suo scitissimo,

JOANNI-GEORGIO

HAGEMEISTERO,

Mætissimi Parentes

paratas cupiunt.

*Omnes omnium ordinum cives Academicos
officiosè & amanter invitas.*

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILI, Acad. Typographi

ANNO M. DC. XLIX.

Mnes omninò ho-
mines unam noctem ma-
nere, & statuerunt omni-
um temporum Pii ac sa-
pientes viri, & quivis
dies clarissimis documen-
tis huic rei fidem facit.
Neque verò homini tan-
tùm inevitabilis ista lex est posita, sed etiam va-
stum hoc Universi corpus, atque adeò totam
Naturam mortalitati subjectam esse paulò at-
tentius consideranti patet. Si quis prima illa cor-
pora, ex quibus singula in mundo constant, in-
tuetur, ea ipsa dum ex mutatione illorum nunc
hoc perit, nunc aliud generatur, perpetuâ vice
aut nasci aut mori deprehendet. Ipse Sol, qui
principatum astrorum obtinet, promus condus-
que diei, dum quotidie à nobis discedit, & sub
horizontem nostrum se subducit, nonne inte-
ritum, quem decretorius ille dies semel afferet,
semper minatur? quem cætera quoque sidera
imitantur, quæ renascente luce mori quodam-
modo

modo videntur. Non adducam omnis generis
animantia, quæ omnia magnam illam mortem
exercere videntur, neque è superiorum ætatum
historiis vel Carthaginem aliquam, vel Hieroso-
lymas, vel ambarum victricis Romæ cadaver,
aut quicquid hujus apud veteres sive bellis, sive
hiatibus, sive pace noxia & rebus secundis exitio-
sâ luxurie perditum fuit, proponere decrevi, ex
quibus satis deprehendimus profectò, nihil in
hac rerum universitate reperiri, quod non cadu-
citati obnoxium sit, eundemq; interitum experiatur,
qui homines & urbes integras solo æquat, ac cum
ipso sæpe nomine etiam memoriæ mortalium
eximit. Earum mihi urbium casus ac vices con-
templamini, quibus vel per hæc nostræ tempe-
statis bella post homines natos acerrima aut Rei-
publicæ facies mutata est, aut imminuta libertas,
vel quæ ipsæ pessundatæ omnino, abolitæ ac
everstæ sunt. Ut cæteras hoc loco non tangam,
quis non miretur illam Saxonum antea floren-
tissimam ad Albim coloniam, tantis spatiis por-
rectam, tanto fortitudinis nomine elatam ac di-
vitiarum, nullum hujusmodi casum tantopere
expectantem, die non integro, strage civium ac
præsidiî maximâ, afflictam adeò miserè feralis
vastatione cladis atque prostratam esse? Aut si
urbes nondum satisfaciunt, quantum regiones

integræ, integræ provinciæ mutare soleant, eadem hæc tempestas nostræ argumento erit non obscuro. Qui ergo sit quod nos homunculi, cum illum rerum omnium interitum, tot gentes intermortuas, tot urbium & oppidorum cadavera passim per terrarum orbem projecta videamus, unius è nostrum numero abitum tam ægrè feramus? Ab hac communi moriendi conditione neminem aut ætas, aut virtus sua, aut formæ venustas, neminem etiam potentia & honores eximere possunt. Hic ego aut multum fallor, MOSTISSIME PARENS, aut plurimum de mærore tuo decessurum arbitror, si æqualem hanc rerum omnium ad interitum festinantium sortem attentè iustraveris simulque persuaseris Tibi eadem fati necessitate Beatissimo FILIOLO tuo JOANNI GEORGIO mortem fuisse oppetendam, quâ universum hoc naturæ corpus teneri demonstravimus. Natus is d. XXVIII. Aprilis An. cl. lcc XLVII. & post per lavacrum *πελιγαγίας* ut palmes viti, sine mora CHRISTO insert⁹ fuit, Te GEORGIO HAGEMEISTERO Cive hujus Reipublicæ spectatissimo, PATRE; MATRE VRSULA Korffes / feminarum lectissimâ. Avo paterno viro gravissimo prudentissimoq; Dn. GEORGIO HAGEMEISTERO, Senatore ac cive apud Rostochienses, dum mortalium caribus intererat,

tererat, primario: aviâ paternâ MARGARETA
Beselins / Matronâ pientissimâ: avo materno
DN. CHRISTIANO Korff Cive quondam
Rostochiense laudatissimo; aviâ verò maternâ
ELISABETA Lohrmanns / matronâ ornatissi-
mâ: proavo paterno DN. GEORGIO HAGE-
MEISTERO Camerae Ducalis quondam Secre-
tario & Ecclesiarum Gustroviensium Oecono-
mo fideli ac industrio; proaviâ paternâ REGI-
NA Krügers: Proavo materno viro Consultissi-
mo DN. M. JOANNE CORFINIO Consule
quondâ Reipub. Rostochiensis primario ac me-
ritissimo; proaviâ verò maternâ ANNA Krowels /
matronâ summè piâ & honorata. His parentibus
probitate, virtute, genere præstârissimis JOHAN-
NES GEORGIUS tu^o prognat^o fuit. At in quies,
citò nimis & immaturâ morte denatus est. Verû
quidem est. Cùm enim d. XIX Septembr. vario-
lorum æstusq; febrilis subitaneo impetu corri-
peretur, noctis subsequents horâ V. matutinâ
extinctus est, cum vixisset annos vitæ II, & XX
hebdomas. Sed DEUS qui supra nos negoti-
um curat, quicquid est ævi hujus tanquam mu-
nus suum pro arbitrio disponit, Et nos vicissim
ita paratos esse oportet, ut ea, quæ in certum di-
em data sunt, repetenti Creatori nostro sine que-
rela restituamus. Quod si paullò penitius hæc
A 3 ipsa

ipsa intueamur, nihil profectò est, quod de cujus-
quam immaturo funere queramur, cum nemo
ante diem decessisse dici potest, qui diutius quam
vixit, non fuerit victurus. *Vidisti fabulas haud du-
biè aditari saepe* (sunt verba magni illius Lipsij) *at-
que etiam à juvenute in scholis. Prodeunt reges. satra-
pe, alia officia, & quidam satellites ac persona in speci-
em & muta. Ecce alij diutius ex ijs herent in scena &
loquuntur: alij ostendunt se tantum, & nec vocem
dant: simile nobis est vario munere aut dignitate in
theatrum hoc Universi mittimur: alij silentio transimus
aut ostendimus tantum. Nihilo tamen deterior ille,
qui in vili veste, qui non diu haesit, quam ille qui regem
aut longum carmen egit. Apud DEUM vita longa
non optima, sed innocentissima. Longè integrior de-
cessit FILIOLUS tuus, cum nondum conversa-
tionis humanæ vitij simbutus erat. Puta, mi HA-
GEMEISTERE, illum ipsum ex arce caelesti
te ita alloqui: Cur te carissime Pater tantopere
obitus meus afficit? cum mortalem me & eâ qui-
dem lege natum fuisse scias, ut imminente die
meo rursus ab hac vita abirem; cujusmodi ne-
cessitati universa quoque subjecta vides. Neque
existimes velim, me immaturâ morte à Te divul-
sum esse, cum ego, quantum à Deo vitæ mihi in-
dultum fuerat, vixerim; qui cujusque dies pro
arbitrio suo temperare gaudet. Et quid est diu
vive-*

vivere, quam diu torqueri. Cogita aduersa casu-
um, & in primis cruenti belli quod vos omnes in-
voluit, atrocitatem: quæ ego cuncta meâ morte
declinavi. Nulla hic arma furunt mutuis concu-
sibus: nullus hîc morbus aut infirmitas ægroto
corpori incumbunt: non fallacia, non fraudes,
doli, invidia hic locum habent. Deus est omnia
in omnibus, qui nobis ejusmodi gaudia præ-
stat, quæ nec oculus vidit, nec in ullius cor ho-
minis unquam descenderunt. Sic itaque Te gere,
ut non tam obitum desideratissimi Filioli, quam
felicitatem ipsius, cui nunc transcriptus est, ægrè
ferre videaris. Ille securus spectat publicas clades
& imperiorum ruinas, quarum nos infelix ætas
jam pars maxima sumus. Non verò id à Te exi-
gam, ut Filioli tui funus siccis plane oculis seque-
ris, sed nec Solonem Atheniensem, qui sapiens
fuit unus ex septem, & legis scriptor solus ex sep-
tem, in hoc domestico luctu imiteris. Is postea-
quam ex nuncio. à Thalete subornato mortem
filij sui acceperat ita consternatus fuisse dicitur,
ut animo repente totus conciderit, humi pro-
stratus jacuerit, capillos & barbam utrâque ma-
nu vellicarit, injectu pulveris ora fædarit, palli-
um disciderit, planctuque & ejulatu muliebri,
cum summa spectantium admiratione & indig-
natione, universum forum compleverit. Luges
non

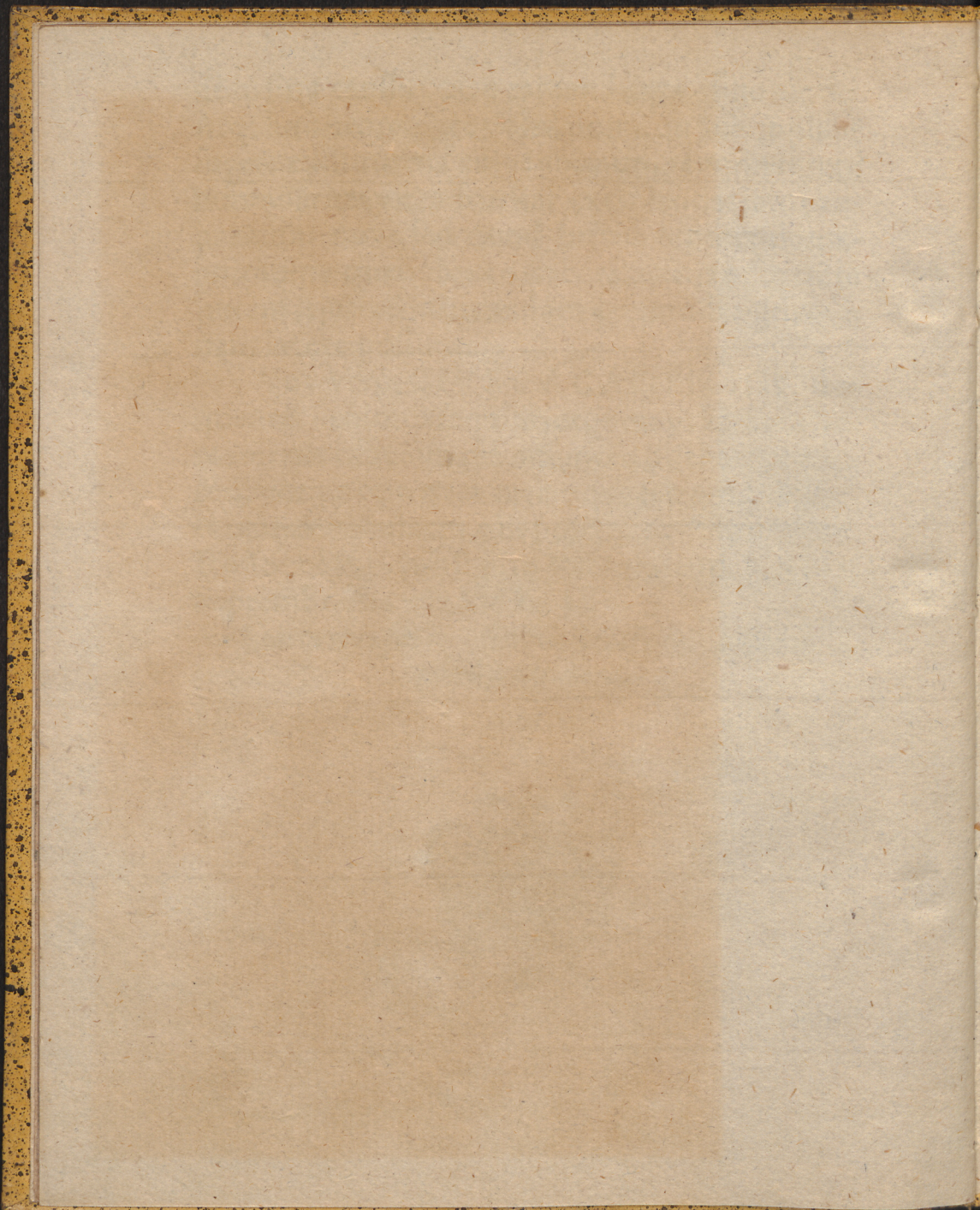
non sine causâ: cave tamen lugeas sine modo.
Atq; hæc proponere volui, non quod ea te planè
fugere existimem; cujus animum ad omnes rerū
humanarum vices fortiter excipiendas jam præ-
paratum novi, sed quod luctus & mæroris ma-
gnitudine quasi obruto non ita omnia occurrere
putem, quæ ad mitigandam ejusmodi ægritudi-
nem facere possunt.

Vos verò, CIVES ACADEMICI, fre-
quentes venite exsequias, atque ita ultimum hu-
manitatis officium piè defuncto libenter præsta-
te, Deoque opt. max. utramque Rempub. & lite-
rariam & politicam, pijs precibus commendate.
Rostochl P. P. sub sigillo Rectoratus d. XXIII.
Septembr. An. clō Isc XLIX.

*Conventus fiet in Aede B. Jacobi sacra mediâ
primâ pomeridiana.*

vivere, quam diu torqueri. Co
um, & in primis cruenti belli qu
voluit, atrocitatem: quæ ego c
declinavi. Nulla hic arma furun
sibus: nullus hic morbus aut i
corpori incumbunt: non fallaci
doli, invidia hic locum habent.
in omnibus, qui nobis ejusm
stat, quæ nec oculus vidit, nec
minis unquam descenderunt. Si
ut non tam obitum desideratiff
felicitatem ipsius, cui nunc tran
ferre videaris. Ille securus specta
& imperiorum ruinas, quarum
jam pars maxima sumus. Non
gam, ut Filiohi tui funus siccis p
ris, sed nec Solonem Athenien
fuit unus ex septem, & legis scri
tem, in hoc domestico luctu in
quam ex nuncio. à Thalete su
filij sui acceperat ita consterna
ut animo repente totus concu
stratus jacuerit, capillos & bar
nu vellicarit, injectu pulveris
um disciderit, planctuque &
cum summa spectantium adm
natione, universum forum co

sa casu
ines in
morte
oncur
ægroto
raudes,
omnia
ia præ
cor ho
te gere,
, quam
st, ægrè
clades
lix atas
Te exi
s sequa
sapiens
ex sep
postea
mortem
dicitur,
ni pro
que ma
t, palli
aliebri,
indig
Luges
non

